

سوره نساء (۴)

مدنی و شامل یکصد و هفتاد و شش آیه

به نام خداوند بخشنده مهربان

ای مردم، از نافرمانی خداوندتان بترسید که شما را از يك تن آفرید و همسر او را هم از جنس او آفرید و از آنها مردان و زنان زیادی بوجود آورد، و از نافرمانی خدایی که به نام او از همدیگر تقاضا می‌کنید بترسید، و مواظب خویشانان هم باشید، چون خدا مراقب شماست. (۱)

و مال یتیمان را به آنها بدهید و پاك را با ناپاك عوض نکنید و مال آنها را با مال خود نخورید چون این کار گناه بزرگی است. (۲)

اگر می‌ترسید که درباره یتیمان به عدالت رفتار نکنید با زنانی که برای شما پاك و دلخواهتان هستند ازدواج کنید، با دو تا و سه تا و چهار تا. اگر می‌ترسید که بی‌عدالتی کنید، به يك زن یا به کنیزانتان اکتفا کنید. این کار برای این که ظمی نکنید بهتر است. (۳)

و مهریه زنان را با میل و به طور واجب به آنها بدهید. اگر آنها چیزی از آن را شخصاً به شما بخشیدند آن را حلال و گوارا بخورید. (۴)

اموالتان را که خدا وسیله اداره زندگی شما قرار داده به نادانها ندهید. ولی با آن غذا و لباس آنها را فراهم کنید و به خوبی با آنها صحبت کنید. (۵)

یتیمها را بیازمایید تا به سن ازدواج برسند. اگر در آنها رشدی یافتید مالشان را به خودشان بسپارید و از ترس این که بزرگ شوند مالشان را با زیاده روی و عجله نخورید. کسی که بی‌نیاز است باید دستمزدی نگیرد و کسی که فقیر است باید به حد لازم از آن بخورد. وقتی مال یتیمان را به آنها برمی‌گردانید شاهی برای این کار بگیرید. البته خدا برای حسابرسی کافی است. (۶)

مردان سهمی از آنچه پدر و مادر و نزدیکان به جا گذاشته‌اند دارند و زن‌ها هم سهمی از آنچه پدر و مادر و نزدیکان به جا گذاشته‌اند دارند. چه کم باشد چه زیاد سهم معلومی دارند. (۷)

هنگامی که نزدیکان و یتیمان و تهیدستان موقع تقسیم (ارث) حاضر بودند، مقداری از آن به ایشان بدهید و با طرز خوبی با آنها صحبت کنید. (۸)

اگر کسانی که بعد از خود فرزندان کوچکی به جا می‌گذارند از وضع آن‌ها می‌ترسند باید از نافرمانی خدا درباره یتیمان بترسند و با خوبی و به طرز درست با آن‌ها صحبت کنند. (۹)

کسانی که مال یتیمان را به ظلم می‌خورند فقط آتش به شکم خود می‌فرستند و وارد آتش جهنم می‌شوند. (۱۰)

خدا درباره فرزندانان به شما سفارش می‌کند که پسر دو برابر دختر سهم دارد. اگر همه دختر و بیش از دو تا بودند دو سوم ارث متعلق به آن‌ها است و اگر فقط یک دختر بود نصف ارث به او می‌رسد و به هر یک از پدر و مادر یک ششم ارث می‌رسد در صورتی که متوفی بچه داشته باشد. و اگر بچه نداشته باشد و وارث او فقط پدر و مادرش باشند مادرش یک سوم را می‌برد. و اگر برادرانی داشته باشد مادر یک ششم را می‌برد، البته بعد از انجام وصیتی که متوفی کرده و پرداختن قرض‌های او. شما نمی‌دانید پدرانان و فرزندانان کدامیک از آن‌ها نفعشان برای شما بیشتر است. این حکم واجب است از طرف خدا و خدا دانا و حکیم است. (۱۱)

نصف ارث زنانان مال شما است در صورتی که فرزندی نداشته باشند. و اگر فرزندی داشته باشند یک چهارم ارثیه به شما می‌رسد، البته بعد از انجام وصیت و پرداختن قرض‌ها. و اگر شما بمیرید و فرزندی نداشته باشید یک چهارم ارث به زنانان می‌رسد، و اگر فرزندی داشته باشید یک هشتم ارث به آن‌ها می‌رسد، البته بعد از انجام وصیت و پرداختن قرض. و اگر مردی یا زنی باشد که بمیرد و برادر یا خواهری داشته باشد هر کدام آن‌ها یک ششم می‌برند. و اگر بیشتر از آن باشند در یک سوم ارث شریک هستند، البته بعد از انجام وصیت یا پرداختن قرض، به شرط آن‌که از وصیت ضرری به وارث نرسد. این سفارش خدا است و خدا دانا و بردبار است. (۱۲)

این حدود خدا است. هر کس از خدا و رسولش اطاعت کند خدا او را وارد بهشت‌هایی می‌کند که زیر درختانش نهرها روان است و همیشه در آن خواهد بود. این موفقیت بزرگی است. (۱۳)

و کسی که از فرمان خدا و پیغمبرش اطاعت نکند و از حدود الهی خارج شود، خدا او را وارد آتش جهنم می‌کند و همیشه در آن خواهد بود و عذاب خوارکننده‌ای خواهد داشت. (۱۴)

افرادی از زنان شما که مرتکب کار زشتی شوند چهار شاهد بر خطای آن‌ها بگیرید. اگر شهادت دادند آن‌ها را تا وقت مرگ در خانه نگه دارید یا این‌که خدا راهی برای آنان قرار دهد. (۱۵)

دو مردی از شما را که مرتکب کار زشت (همجنس بازی) می‌شوند با اذیت و آزار مجازات کنید. اگر توبه کردند و کارشان را اصلاح کردند از آن‌ها صرف‌نظر کنید. چون خدا توبه‌پذیر مهربان است. (۱۶)

توبه فقط مال کسانی است که از روی بی‌اطلاعی و نادانی کار بدی می‌کنند و پس از متوجه شدن خیلی زود توبه می‌کنند. خدا توبه چنین افرادی را می‌پذیرد. خدا دانا و حکیم است. (۱۷)

توبه مال کسانی نیست که کارهای بد می‌کنند و چون مرگشان فرا رسيد می‌گویند حالا توبه کردم، و مال کسانی که در حال کفر می‌میرند نیست. برای آن‌ها عذاب دردناکی آماده کرده‌ایم. (۱۸)

ای افراد باایمان، برای شما حلال نیست که با اکراه از زنان ارث ببرید (یا آن‌ها را به ارث ببرید) و بر آن‌ها سخت نگیرید تا مقداری از چیزهایی که به آن‌ها داده‌اید از آن‌ها پس بگیرید، مگر این‌که مرتکب کار زشت آشکاری شوند. و با آن‌ها به خوبی رفتار کنید. اگر از زنان بدتان بیاید توجه داشته باشید که امکان دارد شما از چیزی بدتان بیاید در صورتی که خدا خیر زیادی در آن قرار داده باشد. (۱۹)

اگر خواستید زن دیگری به جای زن خود بگیرید و به یکی از آن‌ها پول زیادی داده باشید، ذره‌ای از آن را از او نگیرید. آیا با تهمت و گناه آشکاری آن را از آن‌ها می‌گیرید؟ (۲۰)

چگونه از آن‌ها می‌گیرید در صورتی که از یکدیگر کام گرفته‌اید و آن‌ها از شما پیمان محکمی (به نام عقد) گرفته‌اند. (۲۱)

با زن پدرتان ازدواج نکنید مگر این‌که قبل از این حکم با آن‌ها ازدواج کرده باشید. چون ازدواج با زن پدر کاری زشت و مورد نفرت و راهی بد است. (۲۲)

مادرانتان و دخترانتان و خواهرانتان و عمه‌هایتان و خاله‌هایتان و دختر برادران و دختر خواهرانتان و مادرهای رضاعی شما که به شما شیر داده‌اند و خواهرهای شیری شما و مادر زن‌هایتان و دختر زن‌هایتان که در خانه شما هستند، در صورتی که با مادر آن‌ها هم‌بستر شده‌اید، بر شما حرام هستند، مگر این‌که فقط عقد کرده باشید و هم‌خوابگی انجام نگرفته باشد، چون در این صورت اشکالی بر شما نیست. و عروستان که از فرزندان واقعی شما هستند (نه از پسرخواندگانتان) و ازدواج با دو خواهر در يك زمان بر شما حرام شده است. مگر این‌که قبل از نزول این حکم با آن‌ها ازدواج کرده باشید، چون خدا آمرزنده و مهربان است. (۲۳)

و زنان شوهردار بر شما حرام هستند، به استثنای آن‌هایی که مالک شده‌اید (اسیران جنگی دشمن که شوهرانشان برای آزادی آن‌ها نیامده‌اند)، این‌ها چیزهایی است که خدا بر شما واجب کرده، و غیر از آن برای شما حلال است که با مالتان با آن‌ها ازدواج کنید، البته به صورت ازدواج نه زناکاری. وقتی از آن‌ها بهره‌ور شدید (زفاف صورت گرفت)، مهریه‌ای که واجب شده به آن‌ها بدهید. البته غیر از مهریه واجب اشکالی ندارد که با هم از روی رضایت چیزهای دیگری هم قرار گذاشته باشید. خدا دانا و حکیم است. (۲۴)

هر کس از شما که توانایی مالی ندارد که با زن مؤمن پاکدامن ازدواج کند، با کنیزان مؤمن خودتان ازدواج کند. خدا ایمان شما را به خوبی می‌شناسد. همه از یکدیگر هستید، با آن‌ها با اجازه خانواده‌شان ازدواج کنید و مهریه آن‌ها را به خوبی به آن‌ها بدهید، به شرط آن‌که پاکدامن باشند نه زناکار و معشوقه کسی نباشند. وقتی (کنیزان) ازدواج کردند اگر مرتکب زنا شدند، نصف عذابی که درباره زنان آزاد است دارند (یعنی پنجاه تازیانه). این دستور برای کسی است که از رنج عزوبت (بی‌همسری) می‌ترسد. ولی صبر کردن برای شما بهتر است و خدا آمرزنده و مهربان است. (۲۵)

خدا می‌خواهد برای شما توضیح دهد و شما را به روش کسانی که قبل از شما بودند هدایت کند و توبه شما را بپذیرد. خدا دانا و حکیم است (دستورهایش از روی حکمت است). (۲۶)

خدا می‌خواهد توبه شما را بپذیرد. در صورتی که کسانی که دنبال شهوات می‌روند می‌خواهند که شما هر چه بیشتر منحرف شوید. (۲۷)

خدا می‌خواهد بار شما را سبک کند، چون انسان ضعیف آفریده شده است. (۲۸)

ای افراد باایمان، مال یکدیگر را بین خود به باطل نخورید، مگر این‌که تجارتي با رضایت همدیگر باشد. و یکدیگر را نکشید، چون خدا نسبت به شما رحیم است. (۲۹)

هر کس روی تجاوز و ظلم چنین کاری کند او را وارد آتش جهنم می‌کنیم. این‌کار برای خدا آسان است. (۳۰)

اگر شما از گناهان بزرگی که از آن‌ها نهی شده‌اید خودداری کنید، گناه‌های دیگر شما را می‌بخشیم و شما را وارد بهشت می‌کنیم. (۳۱)

آرزوی برتری را که خدا بعضی را بر بعضی داده نکنید. مردان سهمی از آنچه کرده‌اند دارند و زنان هم سهمی از آنچه کرده‌اند دارند. از خدا تقاضای فضل بکنید، چون خدا هر چیزی را می‌داند. (۳۲)

برای هر آنچه که از پدران و مادران و خویشاوندان نزدیک به جا مانده وارثانی قرار دادیم. و به کسانی که با آن‌ها پیمان بسته‌اید سهمشان را بدهید. چون خدا شاهد هر چیز است. (۳۳)

به‌خاطر این‌که بعضی را بر بعضی برتری داده‌ایم و به‌خاطر خرجی که می‌کنند، مردان از زنان مراقبت می‌کنند. بنابراین زنان صالح فرمانبردار هستند و در غیاب شوهرانشان حافظ آنچه خدا برای آنان حفظ کرده هستند. زنانی را که از نشوز آن‌ها می‌ترسید، اول آن‌ها را نصیحت کنید. (اگر فایده‌ای نداشت در مرحله دوم برای مدتی) در رختخواب از آن‌ها کنارمجویی کنید. (در مرحله سوم چنانچه از هیچ راه دیگری نتوانید آن‌ها را از کاری که می‌کنند باز دارید) آن‌ها را بزنید. اگر از شما اطاعت کردند، دنبال راهی بر علیه آن‌ها نگردید، چون خدا بلندمرتبه و بزرگ است. (۳۴)

اگر از مخالفت آن‌ها با هم ترسیدید داوری از خانواده مرد و داوری از خانواده زن انتخاب کنید. اگر خواستار اصلاح باشند خدا بین آن‌ها موافقت ایجاد می‌کند. چون خدا دانا و آگاه است. (۳۵)

و فقط خدا را بندگی کنید (بنده و مطیع محض و بی‌چون و چرای دستوره‌های هیچ‌کس جز خدا نباشید) و چیزی را شریک او نسازید و به پدر و مادر و خویشان و یتیمان و تهیدستان و همسایه خویشاوند و همسایه بیگانه و همنشین و در راه مانده و بردگانتان نیکی کنید، چون خدا کسی را که خودپسند و فخر فروش باشد دوست ندارد. (۳۶)

افراد خودپسندی که بخل می‌ورزند و مردم را به بخل تشویق می‌کنند و آنچه خدا از فضل خودش به آن‌ها داده پنهان می‌کنند، (بدانند که) ما برای کافران عذاب خوارکننده‌ای تهیه کرده‌ایم. (۳۷)

کسانی که مالشان را از روی ریا (برای این‌که مردم ببینند) انفاق می‌کنند و به خدا و روز آخرت ایمان ندارند، همدم شیطان هستند و شیطان همدم بدی است. (۳۸)

اگر به خدا و روز آخرت ایمان داشتند و از آنچه خدا روزی آن‌ها ساخته انفاق می‌کردند، چه می‌شد؟ خدا آن‌ها را می‌شناسد. (۳۹)

خدا به اندازه نره‌ای ظلم نمی‌کند. اگر کار خوبی باشد خدا آن را دو برابر می‌کند و از طرف خودش پاداش بزرگی به او می‌دهد. (۴۰)

وضع آن‌ها چطور است وقتی که از هر گروهی شاهدهی بیاوریم و تو را بر این‌ها شاهد بیاوریم؟ (۴۱)

آن روز افراد کافر که از رسول اطاعت نکردند دوست دارند که با خاک یکسان می‌شدند و هیچ حرفی را از خدا پنهان نمی‌کنند. (۴۲)

ای افراد باایمان، وقتی مست هستید نماز نخوانید تا وقتی که بفهمید چه می‌گویید. وقتی جنب هستید نماز نخوانید تا این‌که خود را بشویید، مگر این‌که در راه باشید و اگر مریض یا در راه بودید یا یکی از شما از قضای حاجت (دفع) آمد یا با زنان همخوابگی کردید و آب نیافتید، با خاک پاکی تیمم کنید و از آن به صورت و دست‌هایتان مسح بکشید، چون خدا چشم‌پوش آمرزنده است. (۴۳)

آیا کسانی را که بهره‌ای از کتاب به آن‌ها داده شده بود ندیدی که خریدار گمراهی هستند و می‌خواهند که شما گمراه شوید؟ (۴۴)

خدا دشمنان شما را بهتر می‌شناسد و خدا برای پشتیبانی و کمک به شما کافی است. (۴۵)

عده‌ای از یهودیان معنی و تلفظ کلمات را از جای خود منحرف می‌کنند و می‌گویند که شنیدیم و سرکشی کردیم، و بشنو که نشنوی، و با پیچاندن زبان و طعنه‌زدن در دین می‌گویند که راعنا (ای چوپان ماو یا ای خبیث ما)، ولی اگر می‌گفتند که شنیدیم و اطاعت کردیم، و بشنو، و به ما نگاه کن، برای آن‌ها بهتر و درست‌تر بود. ولی خدا آن‌ها را به علت کفرشان از رحمت خود دور کرده و جز عده کمی از آن‌ها ایمان نمی‌آورند. (۴۶)

ای اهل کتاب، به آنچه ما نازل کردیم و تصدیق‌کننده توراتی است که با شما است، ایمان بیاورید، قبل از این‌که صورت‌هایی را از بین ببریم و آن‌ها را به عقب برگردانیم یا از رحمت خود دور کنیم، همان‌طور که کسانی را که در روز شنبه کار می‌کردند از رحمت خود دور کردیم و امر خدا شدنی است. (۴۷)

خدا شرك به خودش را نمی‌آمزد ولی غیر از آن را برای کسی که بخواهد می‌بخشد. کسی که شرك به خدا داشته باشد گناه بزرگی را به هم بافته و مرتکب شده است. (۴۸)

آیا کسانی که خود را پاك می‌شمارند ندیدی؟ خدا هر کس را که بخواهد پاك می‌سازد و ذره‌ای به آن‌ها ظلم نمی‌شود. (۴۹)

نگاه کن چگونه دروغ‌هایی را به هم می‌بافند و به خدا افترا می‌زنند. همین يك گناه آشکار برای شخص کافی است. (۵۰)

آیا کسانی را که بهره‌ای از کتاب الهی به آن‌ها داده شده بود ندیدی که به جبت و طاغوت (به غیر خدا و ساحر و کسانی که نظر و دستوری بر خلاف دستور خدا می‌دهند) ایمان می‌آورند و درباره کفار می‌گویند: راه این‌ها صحیح‌تر از راه مسلمانان است. (۵۱)

آن‌ها افرادی هستند که خدا آن‌ها را از رحمت خود دور کرده است. کسی را که خدا از رحمت خود محروم کند مددکاری برای او پیدا نمی‌کند. (۵۲)

آیا آن‌ها سهمی از فرمانروایی دارند؟ چون در آن صورت ذره‌ای به مردم نمی‌دهند. (۵۳)

یا به مردم به‌خاطر آنچه خدا از لطف خودش به آن‌ها داده حسادت می‌کنند؟ به آل ابراهیم کتاب و حکمت و حکومت بزرگی دادیم. (۵۴)

عده‌ای از آن‌ها به او ایمان آوردند و عده‌ای از آن‌ها ایمان نیاوردند. آتش جهنم برای آن‌ها کافی است. (۵۵)

کسانی را که منکر آیات ما شدند وارد آتش جهنم می‌کنیم. هر وقت پوستشان بسوزد آن را با پوست دیگری عوض می‌کنیم تا عذاب را بچشند. خدا توانا و حکیم است. (۵۶)

کسانی را که ایمان آوردند و عمل درست کردند وارد بهشت‌هایی می‌کنیم که در آن نهرها روان است و همیشه در آن خواهند بود. در آن جفت‌های پاکی دارند. آن‌ها را وارد سایه دائمی می‌کنیم. (۵۷)

خدا به شما دستور می‌دهد که امانت‌ها را به صاحبانش برگردانید و وقتی بین مردم حکم می‌کنید به عدالت حکم کنید. خدا نصیحت خوبی به شما می‌کند. خدا شنوا و بینا است. (۵۸)

ای افراد باایمان، از خدا و پیغمبر و اولیای امور مسلماتان اطاعت کنید. و اگر در چیزی (با اولیای امور) اختلاف نظر داشتید، اگر به خدا و روز آخرت ایمان دارید، آن را به خدا و پیغمبر برگردانید (ببینید خدا و پیغمبر چه می‌گویند). این کار برای شما بهتر و خوش عاقبت‌تر است. (۵۹)

آیا کسانی را که خیال می‌کنند که به آنچه به تو نازل شده (به قرآن) و آنچه قبل از تو نازل شده (به تورات و انجیل و کتاب‌های پیغمبران دیگر) ایمان دارند، ندیدی که می‌خواهند داوری را به طاغوت ببرند (به کتابی غیر از کتاب خدا استناد می‌کنند)؟ در صورتی که به آن‌ها دستور داده شده که طاغوت را (کسی را که در مقابل خدا طغیان می‌کند و دستور و نظری بر خلاف کتاب خدا می‌دهد) قبول نداشته باشند. ولی شیطان می‌خواهد هر چه بیشتر آن‌ها را گمراه کند. (۶۰)

وقتی به آن‌ها گفته شود که ببینید ببینیم خدا و پیغمبر چه می‌گویند، منافقین را می‌بینی که از این کار خودداری می‌کنند. (۶۱)

چطور است که وقتی به خاطر کارهایی که کرده‌اند مصیبتی به آن‌ها وارد می‌شود پیش تو می‌آیند و به خدا قسم می‌خورند که ما فقط قصد خوبی داشتیم و موفقیت شما را می‌خواستیم. (۶۲)

خدا از آنچه در دل آن‌هاست باخبر است، از آن‌ها بگذر و آن‌ها را نصیحت کن و با آن‌ها با سخنانی رسا که در دلشان اثر بگذارد سخن بگو. (۶۳)

هر پیغمبری که فرستادیم فقط برای این بود که به خواست خدا از او اطاعت شود. اگر آن‌ها وقتی که به خودشان ظلم کردند پیش تو می‌آمدند و از خدا طلب آمرزش می‌کردند و پیغمبر هم برای آن‌ها طلب آمرزش می‌کرد، خدا را توبه‌پذیر مهربان می‌یافتند. (۶۴)

این‌طور نیست، قسم به خداوندت که آن‌ها ایمان نمی‌آورند مگر این‌که در اختلافاتی که دارند تو را داور سازند و در دلشان از حکمی که کرده‌ای احساس ناراحتی نکنند و تسلیم کامل باشند. (۶۵)

اگر ما بر آن‌ها مقرر می‌کردیم که همدیگر (یا خودتان) را بکشید یا از سرزمین خود خارج شوید، فقط عده کمی از آن‌ها این کار را می‌کردند. اگر آن‌ها نصیحتی را که به آن‌ها می‌شود انجام می‌دادند برای آن‌ها بهتر بود و برای ثابت ماندنشان نیز بهتر بود. (۶۶)

آن وقت پاداش بزرگی از طرف خودمان به آن‌ها می‌دادیم. (۶۷)

و آن‌ها را به راه راست هدایت می‌کردیم. (۶۸)

کسانی که از خدا و پیغمبر اطاعت کنند با کسانی خواهند بود که خدا به آن‌ها لطف کرده از قبیل پیغمبران و راستگویان و شهدا و افراد درستکار. آن‌ها دوستان خوبی هستند. (۶۹)

این لطف خدا است و خدا برای دانستن کار انسان‌ها کافی است. (۷۰)

ای افراد باایمان، احتیاط خود را حفظ کنید و دسته دسته یا دسته‌جمعی حرکت کنید. (۷۱)

مسئلاً کسی از شما در این کار سستی می‌کند. اگر مصیبتی به شما برسد می‌گوید: خدا به من لطف کرد، چون با آن‌ها در معرکه حاضر نبودم. (۷۲)

و اگر لطف خدا شامل شما شود، حتماً مثل کسی که بین شما و او رفاقتی وجود نداشته، می‌گوید: ای کاش من هم با آن‌ها بودم و به نوای بزرگی می‌رسیدم. (۷۳)

کسانی که زندگی دنیا را به آخرت فروخته‌اند باید در راه خدا بجنگند. کسی که در راه خدا بجنگد، چه کشته شود و چه پیروز شود، به او پاداش بزرگی می‌دهیم. (۷۴)

چرا در راه خدا و نجات افراد ضعیف، و مردان و زنان و کودکانی که می‌گویند که خداوندا، ما را از این شهری که مردمش ظالم هستند نجات بده و از طرف خود پشتیبان و یآوری برای ما قرار بده، نمی‌جنگید؟ (۷۵)

افراد باایمان در راه خدا می‌جنگند و کافران در راه طاغوت می‌جنگند. پس با یاران شیطان بجنگید. نقشه‌های شیطان ضعیف است. (۷۶)

آیا کسانی را که به آن‌ها گفته شد که دست نگه دارید و نماز به پا دارید و زکات بدهید ندیدی که وقتی جنگ بر آن‌ها واجب شد، عده‌ای از آن‌ها همان‌طور که از خدا می‌ترسند، از مردم می‌ترسند، و بلکه از مردم بیشتر می‌ترسند؟ گفتند: خداوندا چرا جنگ را بر ما واجب کردی، و آن را برای مدت کوتاهی عقب نینداختی؟ بگو: استفاده از متاع دنیا کم است و آخرت برای افراد پرهیزکار بهتر است و ذره‌ای به شما ظلم نمی‌شود. (۷۷)

هر جا باشید مرگ به شما می‌رسد، اگر چه در ساختمان‌های محکم باشید. اگر خیری نصیب آن‌ها شود می‌گویند: این از طرف خدا است، و اگر آسیبی به آن‌ها برسد می‌گویند: از جانب تو است. بگو: همه از طرف خدا است. این افراد را چه شده که این مطلب را نمی‌فهمند. (۷۸)

هر وضع خوبی که برای تو پیش آید از خدا است و هر وضع بدی برای تو پیش آید از خودت می‌باشد. ما تو را به رسالت برای مردم فرستادیم. خدا برای شهادت کافی است. (۷۹)

کسی که از پیغمبر اطاعت کند از خدا اطاعت کرده است و کسی که از اطاعت پیغمبر روگردان شود، ما تو را برای نگرهبانی آنها نفرستادیم. (۸۰)

می‌گویند: اطاعت می‌کنیم. ولی وقتی از پیش تو می‌روند عده‌ای از آنها شبانه چیزی غیر از آنچه تو گفتی می‌گویند. خدا آنچه را که می‌گویند می‌نویسد. از آنان بگذر و بر خدا توکل کن. خدا از نظر وکالت کافی است. (۸۱)

آیا در آیات قرآن فکر و اندیشه نمی‌کنند. اگر قرآن از جانب کسی غیر از خدا بود اختلافات زیادی در آن پیدا می‌کردند. (۸۲)

وقتی که خبری درباره امنیت یا ترس به آنها برسد آن را پخش می‌کنند. اگر آن خبر را به پیغمبر و اولیای امور خود می‌دادند مسلماً کسانی که اهل فهم اینگونه مسایل هستند (درستی یا نادرستی یا قابل پخش بودن) آن را درک می‌کردند. اگر لطف و رحمت خدا بر شما نبود حتماً از شیطان پیروی می‌کردید، به‌جز عده کمی. (۸۳)

(ای پیغمبر،) در راه خدا بجنگ. تو فقط خودت وظیفه جنگیدن داری، ولی مؤمنین را به جنگ تشویق کن. ممکن است خدا حمله کفار را دفع کند. قدرت خدا بیشتر و مجازاتش سخت‌تر است. (۸۴)

هر کس در کار خوبی میانجی شود سهمی از آن دارد و هر کس در کار بدی میانجی شود سهمی از آن دارد. خداوند بر هر کاری قادر است. (۸۵)

وقتی به شما سلام شد جواب آن را به نحو بهتری بدهید یا همان سلام را جواب بدهید. خدا حسابرس هر کاری است. (۸۶)

معبودی (کسی که در مقابل او احساس یا ابراز کوچکی کنید و از دستورهای او بدون چون و چرا اطاعت کنید) غیر از خدا وجود ندارد. مسلماً شما را در روز قیامت، که شکی در آن نیست، جمع می‌کند. از خدا راستگوتر چه کسی است؟ (۸۷)

چرا درباره منافقین دو دسته شده‌اید؟ خدا آنها را به‌خاطر کارهایی که کرده‌اند سرافکنده ساخته است. آیا می‌خواهید کسی را که خدا گمراه کرده هدایت کنید؟ کسی را که خدا گمراه کند راهی برای هدایت او پیدا نمی‌کنی. (۸۸)

آن‌ها دوست دارند که شما هم مثل آن‌ها کافر شوید تا با هم مساوی باشید. بنابراین از آن‌ها یارانی برای خود نگیرید تا این‌که در راه خدا مهاجرت کنند. اگر از این کار خودداری کردند آن‌ها را بگیرید و هر جا آن‌ها را پیدا کردید بکشید و از آن‌ها یار و یابوری برای خود نگیرید. (۸۹)

مگر افرادی که به قومی برسند که بین شما و آن‌ها پیمان است یا پیش شما بیایند، در حالی که از این‌که با شما یا قومشان بجنگند ناراحت باشند. اگر خدا می‌خواست آن‌ها را بر شما مسلط می‌کرد و با شما می‌جنگیدند. اگر از شما کنار جویی کردند و با شما نجنگیدند و به شما پیشنهاد صلح کردند با آن‌ها صلح کنید. خدا برای شما راهی بر علیه آن‌ها قرار نداده است. (۹۰)

افراد دیگری را خواهید یافت که می‌خواهند از شما و قوم خود خاطر جمع باشند. هر بار که دچار فتنه‌ای شوند در آن فرو می‌روند. پس اگر از شما کنارگیری نکردند و به شما پیشنهاد صلح نکردند و دست نکشیدند، آن‌ها را بگیرید و هر جا پیدا کردید بکشید. آن‌ها افرادی هستند که دلیل روشنی علیه آن‌ها برای شما قرار داده‌ایم. (۹۱)

سزاوار هیچ مؤمنی نیست که مؤمنی را بکشد مگر از روی اشتباه (به غیر عمد). کسی که مؤمنی را از روی اشتباه بکشد، باید بنده مؤمنی را آزاد کند و خون‌بهایی به خانواده مقتول بدهد. مگر این‌که خانواده مقتول آن را به او ببخشند. اگر مقتول، مؤمن و از خانواده قومی بود که دشمن شما هستند، قاتل فقط باید بنده مؤمنی را آزاد کند. و اگر از قومی بود که بین شما و آن‌ها پیمانی وجود داشت باید خون‌بها را به خانواده مقتول بدهد و بنده مؤمنی را آزاد کند. و اگر پیدا نکرد دو ماه پشت سر هم به عنوان توبه روزه بگیرد. خدا دانا و حکیم است. (۹۲)

کسی که مؤمنی را عمداً بکشد جزای او جهنم است و همیشه در آن خواهد بود و مورد غضب و لعنت خدا است و خدا برای او عذاب بزرگی آماده کرده است. (۹۳)

ای افراد باایمان، وقتی در راه خدا به سفر جنگی می‌روید خوب تحقیق کنید و به کسی که به شما اظهار مسلمانی کرد نگویید که مؤمن نیستی. آیا دنبال مال دنیا می‌گردید؟ در صورتی که پیش خدا غنیمت‌های زیادی است. شما قبلاً چنین بودید و خدا بر شما منت گذاشت. بنابراین از این به بعد اول تحقیق کنید (مطلب را روشن کنید). چون خداوند از کارهایی که می‌کنید اطلاع دارد. (۹۴)

افراد باایمانی که به جنگ نمی‌روند و سالم هستند با کسانی که در راه خدا با مال و جانشان جهاد می‌کنند مساوی نیستند. خدا درجه افرادی را که با مال و جانشان در راه خدا جهاد می‌کنند بر کسانی که به جهاد نمی‌روند برتری داده است. البته به هر يك وعده نیکویی داده است. خدا جهادکنندگان را بر کسانی که جهاد نمی‌کنند به درجات و با آمرزش و رحمت خود با پاداش بزرگی برتری داده. خدا آمرزنده و مهربان است. (۹۵ و ۹۶)

کسانی که فرشتگان جانشان را در حالی که به خودشان ظلم کرده‌اند می‌گیرند به آن‌ها می‌گویند: مشغول چه کاری بودید؟ آن‌ها می‌گویند: ما در زمین ضعیف بودیم (قدرتی نداشتیم). فرشتگان به آن‌ها می‌گویند: آیا زمین خدا وسیع نبود که بتوانید مهاجرت کنید؟ آن‌ها جایشان جهنم است و جهنم جای بدی است. (۹۷)

به‌جز مردان و زنان و کودکان ضعیفی که چاره‌ای نداشتند و راهی برای این کار نمی‌شناختند. (۹۸)

شاید خدا آن‌ها را ببخشد. خدا خطابش و آمرزنده است. (۹۹)

کسی که در راه خدا مهاجرت کند در زمین محل‌های امن زیادی برای هجرت و گشایش کار پیدا می‌کند. کسی که از خانه‌اش برای مهاجرت به سوی خدا و پیغمبرش خارج شود و در راه مرگش فرا رسد (بمیرد)، پاداش او بر عهده خدا قرار گرفته است. خدا آمرزنده و مهربان است. (۱۰۰)

وقتی در سفر هستید اگر می‌ترسید که کافران صدمه‌ای به شما بزنند، اشکالی ندارد که از نماز خود کم کنید (نماز را شکسته بخوانید)، چون کافران دشمن آشکار شما هستند. (۱۰۱)

وقتی تو در میان ایشان بودی و با آن‌ها نماز خواندی، باید عده‌ای از آن‌ها با تو به نماز بایستند و سلاح‌هایشان را با خود داشته باشند. و وقتی سجده کردند باید پشت سر شما بروند و دسته دیگری که نماز نخوانده‌اند بیایند و با تو نماز بخوانند و باید احتیاط و سلاح‌های خود را حفظ کنند. افراد بی‌ایمان دوست دارند که شما از سلاح‌ها و وسایل خودتان غافل شوید و آن‌ها یکباره به شما حمله کنند. اگر باران باعث ناراحتی شود یا مریض باشید اشکالی ندارد که سلاح‌هایتان را زمین بگذارید ولی احتیاط را حفظ کنید. خدا برای افراد بی‌ایمان عذاب خوارکننده‌ای آماده کرده است. (۱۰۲)

وقتی نماز را تمام کردید ایستاده و نشسته و دراز کشیده خدا را یاد کنید و وقتی خاطر جمع شدید نماز را کامل بخوانید. چون نماز در اوقات معینی بر افراد باایمان واجب شده است. (۱۰۳)

در تعقیب دشمنان سستی نکنید. اگر شما ناراحت هستید، آن‌ها هم مثل شما ناراحت و خسته هستند. در صورتی که شما امیدهایی از خدا دارید که آن‌ها ندارند. خدا دانا و حکیم است (دستورهایش از روی علم و حکمت است). (۱۰۴)

ما کتاب را به حق بر تو نازل کردیم تا بین مردم مطابق آنچه خدا به تو نشان داده حکم کنی. و از خیانتکاران دفاع نکن. (۱۰۵)

و از خدا طلب آمرزش کن چون خدا آمرزنده مهربان است. (۱۰۶)

و از کسانی که به خودشان خیانت می‌کنند دفاع نکن. چون خدا کسی را که خیانتکار و گناهکار باشد دوست ندارد. (۱۰۷)

آن‌ها چیزهایی را از مردم مخفی می‌کنند که از خدا مخفی نمی‌کنند، در صورتی که وقتی شب‌ها حرف‌هایی می‌زنند که خدا نمی‌پسندد، خدا مراقب آن‌ها است. خدا به کارهایی که می‌کنند احاطه دارد. (۱۰۸)

آگاه باشید (توجه داشته باشید) که این‌ها کسانی هستند که شما در زندگی دنیا از آن‌ها دفاع کردید. روز قیامت چه کسی در مقابل خداوند از آن‌ها دفاع می‌کند یا وکیل آن‌ها خواهد بود؟ (۱۰۹)

کسی که کار بدی کند یا به خودش ظلم کند و بعد از خدا طلب آمرزش کند خدا را آمرزنده و مهربان می‌یابد. (۱۱۰)

کسی که مرتکب گناه شود به ضرر خودش می‌باشد و خدا آگاه و حکیم است. (۱۱۱)

هر کس کار خطا یا گناهی کند و تهمت انجام دادن آن را به بی‌گناهی بزند، مسلماً بهتان و گناه بزرگی را بر عهده گرفته است. (۱۱۲)

اگر لطف خدا و رحمت او نبود مسلماً عده‌ای از آن‌ها سعی می‌کردند که تو را گمراه کنند در صورتی که آن‌ها خودشان را گمراه می‌کنند و ذره‌ای به تو ضرر نمی‌زنند. خدا قرآن و حکمت را بر تو نازل کرد و چیزی را که نمی‌دانستی به تو یاد داد. لطف خدا نسبت به تو زیاد است. (۱۱۳)

خیری در بسیاری از نجواهای (درگوشی صحبت کردن) آن‌ها وجود ندارد، مگر این‌که امر به صدقه یا کار نیک یا اصلاح بین مردم باشد. کسی که برای کسب رضای خدا چنین کاری بکند پاداش بزرگی به او خواهیم داد. (۱۱۴)

کسی که بعد از این‌که راه صحیح برای او روشن شد با پیغمبر مخالفت کند و از راهی غیر از راه مؤمنین پیروی کند او را به همان جایی برمی‌گردانیم که به آن رو آورده و او را داخل جهنم می‌کنیم. جهنم جای بدی است. (۱۱۵)

خدا شرك به خودش را نمی‌بخشد و غیر از آن را برای کسی که بخواهد می‌بخشد. کسی که شرك به خدا بیاورد مسلماً خیلی گمراه شده است. (۱۱۶)

آن‌ها به جای خدا فقط بت‌های ماده را به کمک می‌خوانند و فقط شیطان سرکش را به کمک می‌خوانند. (۱۱۷)

خدا شیطان را از رحمت خود دور ساخته. شیطان به خدا گفت: حتماً عده معینی از بندگانت را (در اختیار) می‌گیرم. (۱۱۸)

و آن‌ها را گمراه و دچار آرزو و خیالبافی می‌کنم و به آن‌ها دستور می‌دهم تا گوش چهارپایان را ببرند و به آن‌ها دستور می‌دهم تا خلقت خدا را تغییر دهند. کسی که شیطان را به جای خدا پشتیبان خود بگیرد مسلماً ضرر آشکاری کرده است. (۱۱۹)

شیطان به آن‌ها وعده می‌دهد و آن‌ها را دچار آرزو و خیالبافی می‌کند. در صورتی که شیطان به آن‌ها وعده دروغ می‌دهد. (۱۲۰)

جای فریب‌خوردگان شیطان جهنم است و راه فراری از آن پیدا نمی‌کنند. (۱۲۱)

کسانی را که ایمان آوردند و کار درست و صحیح کردند وارد بهشت‌هایی می‌کنیم که نهرها در آن روان است و همیشه در آن خواهند بود. وعده خدا درست است، و چه کسی از خدا راستگوتر است؟ (۱۲۲)

مطابق تصور و آرزوی شما نیست و مطابق تصور و آرزوی اهل کتاب هم نیست. هر کس کار بدی بکند مجازاتش را خواهد دید و غیر از خدا یار و مددکاری برای خودش پیدا نمی‌کند. (۱۲۳)

کسانی که کار درست بکنند و مؤمن باشند، چه مرد باشند چه زن، وارد بهشت می‌شوند و ذره‌ای به آن‌ها ظلم نمی‌شود. (۱۲۴)

چه کسی دینش بهتر از دین کسی است که خود را تسلیم خدا کرده و نیکوکار باشد و از آیین ابراهیم مخلصانه پیروی کند. خدا ابراهیم را دوست خود گرفت. (۱۲۵)

آنچه در آسمان‌ها و زمین است مال خداست و خدا به هر چیزی احاطه دارد. (۱۲۶)

درباره زنان از تو نظر (فتوی) می‌خواهند، بگو: خدا و آنچه که در قرآن برای شما خوانده می‌شود درباره آن‌ها فتوی می‌دهد، و درباره دختران یتیمی که، آنچه برای ایشان واجب شده به آن‌ها نمی‌دهید، و دوست دارید با آن‌ها ازدواج کنید و درباره پسران ضعیف (نابالغ) نظر می‌دهد و این‌که با یتیمان به عدالت رفتار کنید. هر کار خوبی که بکنید خدا آن را می‌داند. (۱۲۷)

اگر زنی از شوهرش ترس نشوز یا بی‌اعتنایی را داشت، اشکالی برای آن‌ها ندارد که بین خود سازش بکنند و سازش (صلح) بهتر است. انسان‌ها دچار بخل هستند. اگر نیکی کنید و از نافرمانی خدا بترسید (بدانید که) خدا از کارهایی که می‌کنید آگاه است. (۱۲۸)

شما توانایی آن را ندارید که بین زنان به عدالت رفتار کنید، اگر چه خیلی علاقه‌مند به آن باشید پس تمام علاقه خود را به یکی متوجه نکنید که دیگری را بلامتکلیف بگذارید. اگر سازش کنید و از نافرمانی خدا بترسید خدا آمرزنده و مهربان است (خطای گذشته شما را می‌بخشد). (۱۲۹)

اگر از هم جدا شدند، خدا هر يك را با لطف خود بی‌نیاز می‌کند. خدا وسعت‌دهنده حکیم است. (۱۳۰)

آنچه در آسمان‌ها و زمین است مال خدا است. به اهل کتابی که قبل از شما بودند و به شما سفارش کردیم که از نافرمانی خدا بترسید و اگر منکر شوید، باز هم آنچه در آسمان‌ها و زمین است مال خدا است و خدا احتیاجی ندارد و مورد ستایش است. (۱۳۱)

آنچه در آسمان‌ها و زمین است مال خدا است و خدا برای وکالت کافی است. (۱۳۲)

ای مردم، اگر خدا بخواهد شما را از بین می‌برد و افراد دیگری را می‌آورد. خدا قادر به این کار هست. (۱۳۳)

کسی که پاداش دنیا را بخواهد، پاداش دنیا و آخرت پیش خدا است و خدا شنوا و بیناست (حرف‌های شما را می‌شنود و کارهای شما را می‌بیند). (۱۳۴)

ای افراد باایمان، عادل باشید و برای خدا شهادت بدهید اگر چه به ضرر خودتان یا پدر و مادر و نزدیکانتان باشد، چه بی‌نیاز باشند چه فقیر، خدا به آن‌ها سزاوارتر است. پس دنبال دلخواه خود نروید که از عدالت منحرف شوید. اگر دوپهلو صحبت کنید یا از دادن شهادت خودداری کنید (بدانید که) خدا از کارهایی که می‌کنید باخبر است. (۱۳۵)

ای افراد باایمان، به خدا و پیغمبرش و کتابی که به پیغمبرش نازل کرده (یعنی قرآن) و کتابی که قبلاً نازل کرده (به تورات و انجیل و کتاب‌های انبیا) ایمان بیاورید. کسی که منکر خدا و فرشتگان و کتاب‌ها و پیغمبران خدا و روز آخرت شود خیلی گمراه شده است. (۱۳۶)

کسانی که ایمان آوردند، بعد کافر شدند، دوباره ایمان آوردند، دوباره کافر شدند و به کفر خود افزودند، امکان ندارد که خدا آن‌ها را بیامرزد و آن‌ها را هدایت کند. (۱۳۷)

به منافقین بشارت بده که عذاب دردناکی دارند. (۱۳۸)

منافقینی که به جای افراد باایمان افراد بی‌ایمان را پشتیبان خود می‌گیرند، آیا عزت را از آنان می‌جویند؟ تمام عزت متعلق به خدا است. (۱۳۹)

خدا در قرآن نازل کرده که وقتی شنیدید که آیات خدا مورد انکار و تمسخر قرار می‌گیرد با آن‌ها ننشینید تا وارد سخنی غیر از آن شوند. اگر با چنین افرادی بنشینید شما هم مثل آن‌ها خواهید بود. خدا همه منافقین و منکرین را در جهنم جمع می‌کند. (۱۴۰)

منافقینی که در مورد کار شما انتظار می‌کشند، اگر از جانب خدا فتحی نصیب شما شود می‌گویند: آیا ما با شما نبودیم؟ و اگر فتح نصیب کفار شود به آن‌ها می‌گویند: آیا شما را حفظ نکردیم و شما را از افراد باایمان برحذر نداشتیم؟ خدا بین شما در روز قیامت حکم می‌کند. خدا هرگز برای کافرین تسلطی بر افراد باایمان قرار نداده است. (۱۴۱)

منافقین به نظر خود خدا را گول می‌زنند، در صورتی که خدا آن‌ها را گول می‌زند. وقتی منافقین به نماز برمی‌خیزند با تنبلی برمی‌خیزند و ریا می‌کنند (نماز را برای این‌که مردم ببینند می‌خوانند). خیلی کم خدا را یاد می‌کنند. (۱۴۲)

بین این دو حالت، دودل هستند، نه این طرفی هستند نه آن طرفی. کسی را که خدا گمراه کند راهی برای هدایت او پیدا نمی‌کند. (۱۴۳)

ای افراد باایمان، کافران را به جای افراد باایمان یاور خود نگیرید. آیا می‌خواهید دلیل روشنی بر ضد خود به خدا بدهید؟ (۱۴۴)

منافقین در پست‌ترین نقطه جهنم هستند و هرگز یآوری برای آن‌ها پیدا نمی‌کند. (۱۴۵)

مگر اشخاصی که توبه کردند (از نفاق دست برداشتند) و کار خود را اصلاح کردند و به خدا متوسل شدند و دینشان را برای خدا خالص کردند. چنین افرادی جزو مؤمنین هستند. خدا به مؤمنین پاداش بزرگی می‌دهد. (۱۴۶)

اگر سپاسگزاری کنید و ایمان بیاورید خدا شما را عذاب نمی‌کند. خدا قدردان و دانا است. (۱۴۷)

خدا بدزبانی آشکار را دوست ندارد مگر برای کسی که مورد ظلم قرار گرفته است. خدا شنوا و دانا است. (۱۴۸)

اگر کار خوب را آشکار کنید یا آن را پنهانی بکنید یا کار ناپسندی را ببخشید، خدا نیز درگذرنده از خطای شما و توانا است. (۱۴۹)

کسانی که منکر خدا و پیغمبرانش می‌شوند و می‌خواهند حساب خدا و پیغمبرانش را از هم جدا کنند می‌گویند: ما به بعضی ایمان داریم و بعضی را قبول نداریم و می‌خواهند راهی بین این دو انتخاب کنند. (۱۵۰)

آن‌ها حقیقتاً کافر هستند و ما برای کافران عذاب خوارکننده‌ای آماده کرده‌ایم. (۱۵۱)

و کسانی که به خدا و به پیغمبرانش ایمان آوردند و بین هیچکدام آن‌ها فرقی نگذاشتند، کسانی هستند که خدا پاداش آن‌ها را به آن‌ها می‌دهد. خدا آمرزنده مهربان است. (۱۵۲)

اهل کتاب از تو می‌خواهند که کتابی از آسمان برای آن‌ها نازل کنی. از موسی بزرگتر از این خواستند. به موسی گفتند: خدا را آشکارا به ما نشان بده. بنابراین به سبب ظلمشان دچار صاعقه شدند و پس از این‌که دلایل روشن (معجزات) برای آن‌ها آمد گوساله‌پرست شدند. ما از آن گذشت کردیم و به موسی معجزات روشنی دادیم. (۱۵۳)

و کوه را به سبب پیمانشان بالای سر آنان قرار دادیم و به آن‌ها گفتیم که با فروتنی از در وارد شوید، و به آن‌ها گفتیم که روز شنبه کار نکنید، و از آن‌ها پیمان محکمی گرفتیم. (۱۵۴)

و به علت این‌که پیمانشان را شکستند و به علت کفرشان به آیات خدا و به خاطر این‌که به ناحق پیغمبران را کشتند و به خاطر سخنشان که گفتند که دل‌های ما غلاف دارد (حرف‌هایتان در ما بی‌اثر است)، خدا به سبب کفرشان قدرت فکر کردن را از آن‌ها گرفته و در نتیجه عده کمی از آن‌ها ایمان می‌آورند. (۱۵۵)

و نیز به علت کفرشان و به علت این که نسبت به مریم تهمت بزرگی زدند. (۱۵۶)

و به سبب حرفشان که گفتند ما مسیح عیسی پسر مریم رسول خدا را کشتیم، در صورتی که او را نکشتند و به دار نزدند، ولی برای آن ها مشتبه شد. کسانی که در این مورد اختلاف دارند درباره آن مسلماً شك دارند، آن ها علمی به آن ندارند و **فقط از گمان پیروی می کنند** و بدون تردید او را نکشتند. (۱۵۷)

بلکه خدا او را بالا و پیش خود برد. خدا توانا و حکیم است. (۱۵۸)

هیچ کس از اهل کتاب نیست مگر این که قبل از مرگش به او ایمان بیاورد و او روز قیامت شاهد آن ها خواهد بود. (۱۵۹)

و به علت ظلم یهودیان و به سبب این که به مقدار بسیار زیاد مردم را از راه خدا باز می داشتند، و به علت رباخواری آن ها در صورتی که از آن نهی شده بودند، و به علت این که مال مردم را به ناحق می خوردند، خوردنی های پاک را که برای آن ها حلال بود بر آن ها حرام کردیم. ما برای کافرین عذاب دردناکی آماده کرده ایم. (۱۶۰ و ۱۶۱)

اما راسخین در علم آنان و مؤمنینی که، به آنچه به تو و قبل از تو نازل شده (به قرآن، تورات، انجیل و کتاب های پیغمبران دیگر) ایمان می آورند و نماز را به پا می دارند و زکات می دهند و به خدا و روز آخرت ایمان دارند افرادی هستند که پاداش بزرگی به آن ها خواهیم داد. (۱۶۲)

ما به تو وحی کردیم همان طور که به نوح و پیغمبران بعد از او وحی کردیم. ما به ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و فرزندان یعقوب و عیسی و ایوب و یونس و هارون و سلیمان وحی کردیم و «زبور» را به داود دادیم. (۱۶۳)

و پیغمبرانی که قبلاً داستان آن ها را به تو گفته ایم و پیغمبرانی که داستان آن ها را به تو نگفته ایم. و خدا با موسی سخن گفت. (۱۶۴)

پیغمبرانی که بشارت دهنده و هشدار دهنده بودند فرستادیم تا بعد از پیغمبران دلیلی برای مردم در مقابل خدا وجود نداشته باشد. خدا توانا و حکیم است. (۱۶۵)

ولی خدا به آنچه به تو نازل کرده شهادت می دهد که آن را با علم خود نازل کرده و فرشتگان هم شهادت می دهند. خدا برای شهادت کافی است. (۱۶۶)

کسانی که کافر شدند و مردم را از راه خدا باز داشتند خیلی گمراه شده اند. (۱۶۷)

امکان ندارد که خدا کسانی را که کافر شدند و ظلم کردند بیمارزد یا به راهی هدایتشان بکند. (۱۶۸)

به جز راه جهنم، که همیشه در آن خواهند بود و این کار برای خدا آسان است. (۱۶۹)

ای مردم، پیغمبر حقیقت را از جانب خداوندتان برای شما آورد پس ایمان بیاورید، این کار به نفع شما است. اگر کافر شوید (بدانید که) آنچه در آسمانها و زمین است مال خداست و خدا دانا و حکیم است. (۱۷۰)

ای اهل کتاب، در دینتان گزافه‌گویی نکنید و از قول خدا فقط حقیقت را بگویید. مسیح، عیسی پسر مریم، فقط رسول خدا و کلمه اوست که به مریم القا کرد و روحی از او است. پس به خدا و پیامبران او ایمان بیاورید و نگویید خدا سه تا است. از این حرف و نظر دست بردارید. این کار به نفع شما است. فقط خدا معبود یگانه است. خدا بالاتر از این است که فرزندی داشته باشد. آنچه در آسمانها و زمین است مال خدا است و خدا برای وکالت کافی است. (۱۷۱)

مسیح از این که بنده خدا باشد هرگز خودداری نمی‌کند. فرشتگان مقرب هم خودداری نمی‌کنند. کسانی که از بندگی خدا خودداری می‌کنند و تکبر می‌ورزند (بدانند که) خدا همه آنها را پیش خود (برای رسیدگی به حساب) جمع می‌کند. (۱۷۲)

اما کسانی که ایمان آوردند و عمل درست انجام دادند خدا مزد آنها را به طور کامل می‌دهد و از فضل خودش به مزدشان اضافه می‌کند. اما کسانی که از بندگی خدا خودداری کردند و تکبر ورزیدند خدا آنها را عذابی دردناک می‌کند و غیر از خدا یار و مددکاری برای خودشان پیدا نمی‌کنند. (۱۷۳)

ای مردم، دلیل روشنی از جانب خداوندتان برای شما آمد و نور روشنی برای شما نازل کردیم (که راه زندگی شما را روشن کند). (۱۷۴)

اما کسانی که به خدا ایمان آوردند و به او متوسل شدند خدا آنها را مورد لطف و مرحمت خودش قرار می‌دهد و آنها را به راه راست خود هدایت می‌کند. (۱۷۵)

از تو نظر (فتوی) می‌خواهند. بگو: خدا درباره کلاله برای شما نظر (فتوی) می‌دهد. اگر مردی بمیرد و فرزندی نداشته باشد و خواهری داشته باشد نصف آنچه او به جا گذاشته مال خواهرش خواهد بود، و برادر تمام آنچه خواهرش به جا گذاشته به ارث می‌برد به شرط این که خواهرش فرزندی نداشته باشد. اگر خواهرها دو نفر باشند دو سوم ارثیه مال آنها است و اگر چند برادر و خواهر بودند، برادر دو برابر خواهر ارث می‌برد. خدا برای شما بیان می‌کند تا گمراه نشوید. خدا هر چیزی را می‌داند. (۱۷۶)